

Sygn. akt: **IV K 421/16**

UZASADNIENIE

W dniu 12 grudnia 2016 r. obrońca skazanego M. K. (1) złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach Sądu Okręgowego w Lublinie sygn.

IV K 306/16 i Sądu Rejonowego w Międzyzrzeczu w sprawie VII K 31/13 (k. 3-5) .

Jak wynika z analizy karty karnej skazanego (k.13-15), dołączonych odpisów wyroków w/w (k. 9-10, 34-36, 39-41, 45, 48-49), opinii o tymczasowo aresztowanym wraz z informacją o pobytach w jednostkach penitencjarnych (k. 21-28), obliczeń kary (k. 37-38, 42, 46), oraz akt VII K 31/13 Sądu Rejonowego w Międzyzrzeczu, został on skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 18 października 1991 r., sygn. akt II K 922/90** za przestępstwa popełnione: w dniu 3 sierpnia 1990 r. za czyn z art. 203 § 1 dkk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 1 miliona zł, w dniu 20 czerwca 1990 r. za czyn z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 208 dkk na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 tysięcy zł, w nocy z 28 lipca na 29 lipca 1990 r. za czyn z art. 208 dkk na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 tysięcy zł, w dniu 11 sierpnia 1990 r. za czyn z art. 203 § 1 dkk na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 1 miliona zł oraz karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 2 milionów zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 200 dni zastępczej kary pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności wykonana w dniu 27 lutego 1993r., kara grzywny w dniu 3 kwietnia 1995 r. (k. 13);

2. **Nakazem karnym Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 29 listopada 1995 r., sygn. akt VI K 1310/94** za czyn ciągi z art. 288 § 2 kk w zb. z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 288 § 2 kk w zb. z art. 265 § 2 kk popełniony od 14.10.1993r. do 06.01.1994r. na karę 1500 zł grzywny; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 23 października 1997 r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 30 dni za nieuiszczoną karę grzywny – kara wykonana w dniu 15 lutego 1998 r. (k. 13);

3. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 24 kwietnia 1996 r., sygn. akt II K 212/96** za czyn popełniony w dniu 15 grudnia 1995 r. z art. 210 § 1 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 510 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 51 dni zastępczej kary pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności wykonana w dniu 16 grudnia 2000 r., kara grzywny wykonana w dniu 22 września 2000 r. (k. 13, 27)

4. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 14 lutego 2002 r., sygn. akt II K 827/01** za ciąg przestępstw z art. 224 § 2 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnionych 11.07.2001r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; kara wykonana w dniu 10 kwietnia 2004r. (k. 25v);

5. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 19 marca 2004 r., sygn. akt II K 936/03** za czyn popełniony w dniu 6 grudnia 2002 r. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności (kara objęta wyrokiem łącznym z pkt 11);

6. **Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 30 marca 2007 r., sygn. akt II K 19/07** za czyn popełniony w dniu 16 sierpnia 2006 r. z art. 190 § 1 kk na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze 30 godzin miesięcznie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne (kara objęta wyrokiem łącznym z pkt. 9);

7. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 25 września 2007 r., sygn. akt II K 202/07** za czyny popełnione: w dniu 29 grudnia 2006 r. z art. 226 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, w dniu 29 grudnia 2006 r. z art. 224 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, w dniu 29 grudnia 2006 r. z art. 229 § 3 kk

na karę roku pozbawienia wolności oraz karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (kary objęte wyrokiem łącznym z pkt. 9);

8. **Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 maja 2009 r. sygn. akt III K 204/08** za czyny popełnione: w dniu 13 lutego 2007 r. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę roku pozbawienia wolności oraz w dniu 18 lutego 2007 r. z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (kary objęte wyrokiem łącznym z pkt. 9);

9. **Łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14 czerwca 2010 r. sygn. akt III K 16/10** za czyny objęte wyrokami w pkt 6,7 i 8 na karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; kara wykonana w dniu 29 maja 2012 r. (k. 24v);

10. **Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2010 r. sygn. akt IV K 271/10** za czyn popełniony w dniu 27 marca 2002 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności (kara objęta wyrokiem łącznym z pkt 11);

11. **Łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt III K 225/11** za czyny objęte wyrokami w pkt 5 i 10 na karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności; kara wykonana w dniu 29 lipca 2012 r. (k. 24);

12. **Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt: VII K 31/13** za przestępstwo z art. 234 k.k. w zb. z art. 238 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10 maja 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności; kara nie została wykonana ;

13. **Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt IV K 306/16** za czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od grudnia 2004 r. daty bliżej nieustalonej do 4 stycznia 2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł, za czyn z art. 264 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od grudnia 2004 r. daty bliżej nieustalonej do 4 stycznia 2005 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł oraz kary łączne: rok pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 28 kwietnia 2016 r. do 10 listopada 2016 r.; kary nie zostały wykonane.

Kary orzeczone wyrokami z pkt 12 i 13 nie zostały dotychczas wykonane, przy czym przeszkodę w wykonaniu kary z pkt 12 stanowiła chroniąca skazanego zasada specjalności, który w ramach procedury ENA został przekazany na terytorium RP celem przeprowadzenia postępowania karnego w sprawie IV K 306/16 (k. 21, akta VII K 31/13 Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu w szczególności k. 286, 295 oraz k. 130, 132 dołączonych do nich akt postępowania wykonawczego V Ko 103/14). W związku z tym, że skazany złożył datowane na dzień 22.05.2017r. oświadczenie o zrzeczeniu się zasady specjalności k. 74, Sąd nie prowadził postępowania, czy zasada ta nadal ma do niego zastosowanie, tj. czy w ciągu 45 dni po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie IV K 306/16, nie opuścił on terytorium RP, bądź po ewentualnym opuszczeniu, ponownie na nie, nie powrócił (art. 607e § 3 pkt 2 k.p.k.).

Sąd zważył, co następuje:

W realiach niniejszej sprawy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego względem M. K. (1).

Jako przedpole rozważań w niniejszej sprawie wskazać należy, iż Sąd miał na względzie, fakt, że z dniem 1 lipca 2015 roku weszła w życie ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.). Wskazaną nowelą przepis art. 85 § 1 k.k. otrzymał następujące brzmienie: „Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające

łączeniu, sąd orzeka karę łączną”. Z kolei zgodnie z art. 85 § 2 k.k. w aktualnym brzmieniu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Stosownie jednak do treści art. 19 cyt. ustawy zmieniającej treść przepisu art. 85 k.k. i następnych z rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tejże ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

Zważywszy, że wobec M. K. (1) po dniu 1 lipca 2015 roku zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie IV K 306/16, w omawianym układzie procesowym rozważyć należało, czy z uwzględnieniem art. 4 § 1 k.k. zastosowanie znajdą przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu sprzed nowelizacji, czy też przepisy obowiązujące po tej dacie, a to z tego względu, że wszystkie czyny za które M. K. był dotychczas karany zostały popełnione przed wskazaną datą.

W tym stanie rzeczy należy wskazać, że przy zastosowaniu ww. przepisów w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku łączeniu podlegałyby kara jednostkowa pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie IV K 306/16 (pkt 13)

z karą ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu (z pkt 6). Taki wymiar kary łącznej powodowałby utratę mocy wyroku łącznego z pkt 9 i konieczność wymierzenia na nowo kary łącznej obejmującej kary jednostkowe wymierzone wyrokami z pkt 7 i 8. Ponadto odrębnie podlegałyby wykonaniu kara roku pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem z pkt 12.

Stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynów nie mogą być okolicznościami rzutującymi na wymiar kary łącznej. Zostały one bowiem zbadane i właściwie ocenione już na etapie orzeczeń jednostkowych i wpłynęły na wysokość poszczególnych kar jednostkowych. Niewątpliwie natomiast Sąd wydający wyrok łączny winien kierować się dyrektywą prewencji indywidualnej oraz generalnej. Chodzi tutaj w szczególności o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz chroniła społeczeństwo przed niebezpieczeństwem ponownego ataku skierowanego na dobra chronione prawem. Kara ta powinna również kształtować w społeczeństwie świadomość prawną. Jak podkreśla się

w orzecznictwie „sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach” (wyrok SN z 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 – 6, poz. 65), lecz powinien przede wszystkim w procesie kształtowania kary łącznej wyciągnąć odpowiednie wnioski z faktu wielości dokonanych przez sprawcę przestępstw, gdyż wielość przestępstw prowadzi do zmiany wartości prognostycznych, co do sprawcy oraz rzutuje na karę z punktu widzenia jej społecznego oddziaływania.

Stwierdzić zatem należy, że hipotetyczna kara łączna obejmująca skazania z pkt 7 i 8 byłaby niższa o dwa miesiące od obecnej kary orzeczonej wyrokiem łącznym z pkt 9, a to niejako wskutek „wyłączenia” z niej kary 4 miesięcy ograniczenia wolności. Minimalna kara łączna obejmująca skazania z pkt 5 i 13 wyniosłaby 9 miesięcy, maksymalna zaś rok i 5 miesięcy. Uwzględniając powyższe dyrektywy wymiaru kary, stwierdzić należy, że hipotetycznie wyniosłaby ona rok

i 1 miesiąc. Zatem nie budzi wątpliwości, że nowy reżim wymiary kary łącznej jest dla skazanego korzystniejszy, a to dlatego, że maksymalna kara łączna nie może na jego gruncie przekroczyć dwóch lat, zaś minimalny potencjalny wymiar tej kary wynosi rok.

Przechodząc do uzasadniania wymiaru kary łącznej orzeczonej wobec skazanego

M. K. należy zauważyć, iż aktualnie z art. 85a k.k. wprost wynika, że orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W realiach niniejszej sprawy, w ocenianym zakresie, zauważyć należy, że skazanemu przypisano 3 czyny, a odstęp czasowy między przestępstwami przypisanymi mu wyrokiem z pkt 13, a czynem przepisany wyrokiem z pkt 12 jest znaczny i wyniósł przeszło 6 lat. Dalej, czyny te były skierowane przeciwko różnym dobrom prawnie chronionym. Ponadto, poza skazaniami ocenianymi przy wymiarze kary łącznej, M. K. był wielokrotnie karany. W tej sytuacji mimo pozytywnego zachowania w warunkach izolacji w okresie wykonywania tymczasowego aresztowania w sprawie IV K 306/16 (k. 22), zastosowanie zasady absorpcji (o co wnioskował jego obrońca) kar byłoby nienależytym premiowaniem skazanego, prowadząc tym samym do jego faktycznej bezkarności co do jednego z prawomocnych przecież skazań, a w konsekwencji powodując, iż tak ukształtowana kara łączna nie spełniałaby swoich funkcji represyjnych oraz wychowawczych, i to zarówno w aspekcie indywidualnym, jak i społecznym. Tym samym jako zasadę jej wymiaru należało przyjąć asperację.

Zdaniem Sądu wymierzona kara łączna roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia związek przedmiotowy pomiędzy przestępstwami przypisanymi skazanemu, jego wielokrotną karalność ale też fakt, iż jest on podatny na proces resocjalizacji.

Na poczet tak orzeczonej kary Sąd zaliczył skazanemu na podstawie art. 577 k.p.k. okres tymczasowego aresztowania w sprawie IV K 306/16.

Wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie, tj. co do skazań z pkt 1-11 oraz kary łącznej grzywny orzeczonej wyrokiem z pkt 13, postępowanie w tej części, na podstawie art. 572 k.p.k., należało umorzyć.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków związanych z niniejszym postępowaniem, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.